

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 7 października 2015 r.

Pozwem z datą 12.06.2015 r. skierowanym przeciwko A. M. (1), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. reprezentowana przez Pełnomocnika procesowego wniosła o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, także w przypadku złożenia zarzutów, kwoty 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot:

- od kwoty 50 zł od dnia 18.04.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 50 zł od dnia 17.05.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 50 zł od dnia 17.06.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 50 zł od dnia 17.07.2013 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 300 zł od dnia 20.03.2015 r. do dnia zapłaty,

a nadto o zasądzenie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego i opłatą skarbową od pełnomocnictwa według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w miejscowości B. w dniu 30.04.2015 r. dokonała na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do Pozwanej, o czym Pozwana została poinformowana pismem z dnia 30.04.2015 r. Pozwana w dniu 11.05.2012 r. zawarła z Cedentem umowę nr (...), w której zleciła wykonanie usługi świadczenia dostępu do Internetu. Strony w umowie uzgodniły m.in. okres obowiązywania umowy w okresie od dnia 11.05.2012 r. do dnia 11.05.2013 r. oraz miesięczną opłatę abonamentową w kwocie 50 zł. Zleconą usługę (...) wykonał prawidłowo i w całości. Pozwana nie zgłaszała żadnych uwag ani zastrzeżeń. W związku z powyższym Cedent wystawił pozwanego nastające faktury VAT o numerach: (...) opiewające na łączną kwotę 200 zł. Zgodnie zaś z § 1 pkt 3 umowy Cedent wystawił Pozwanej notę obciążeniową na kwotę 300 zł za niewywiązanie się z umowy. W związku z powyższym Pozwana zobowiązana jest do zapłaty łącznej kwoty 500 zł. Pozwana w umowie zaakceptowała również cenę usługi, zatem jej podpis na umowie stanowi uznanie długu co do zasady i wysokości i stanowi podstawę do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Pozwana nie uregulowała swojego zobowiązania pomimo wystawienia faktur, noty obciążeniowej oraz wezwania do zapłaty. Do pozwu dołączono umowę nr (...), która nie została podpisana przez (...) sp. z o.o., ale tylko przez osoby fizyczne m.in. (...) (k. 11) (pozew z załącznikami, k. 1-23).

W związku z uznaniem, iż brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (faktury nie są podpisane przez pozwaną, art. 485 k.p.c.) jak i w postępowaniu upominawczym (dane na k. 11 w świetle twierdzeń pozwu – art. 499 pkt 1 i 2 k.p.c.) zarządzono zakreślenie sprawy w repertorium Nc i wpisanie jest do C - postępowanie uproszczone, wyznaczenie rozprawy oraz doręczenie odpisu pozwu pozwanej i zakreśleniem jej terminu 14 dni do złożenia odpowiedzi na pozew (zarządzenie z dnia 06.07.2015 r., k. 25). Odpis zarządzenia został pozwanej doręczony w dniu 27.07.2015 r. (k. 34). Nie wpłynęła odpowiedź na pozew. Na rozprawie w dniu 07.10.2015 r. Pozwana nie stawiła się, prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy. Powód nie stawił się również, wobec czego Przewodnicząca stwierdziła, iż stosownie do art. 339 k.p.c. rozprawa zostanie przeprowadzona zaocznie (protokół rozprawy z dnia 07.10.2015 r., k. 35).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 11.05.2012 r. w miejscowości B. doszło do podpisania pomiędzy C. Z. prowadzącym działalność pod firmą (...) nr NIP (...) a A. M. (1) umowy nr (...) o świadczenie dostępu do Internetu. W umowie tej A. M. zobowiązała się względem C. Z. do zapłaty za świadczone usługi świadczenie abonamentowego w kwocie po 50 złotych miesięcznie do 10 – dnia każdego miesiąca. Nadto A. M. zobowiązała się względem C. Z. do zapłaty kwoty 300 złotych w przypadku

zerwania umowy przed terminem jej trwania (okoliczność niesporna, niebudząca wątpliwości z art. 339 k.p.c. a nadto umowa, k. 11, k. 14 art. 245 i 230 k.p.c.).

W dniu 30.04.2015 r. w W. doszło do podpisania pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w W. (jako Cedentem) nr NIP (...) a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w W. (jako Cesjonariusz) umowy przelewu wierzytelności nr (...). Cedent wskazał na wierzytelność względem A.m. wskazując na faktury na kwoty 4x50 złotych i notę obciążeniową na kwotę 300 złotych (umowa cesji, k. 9, art. 245 k.p.c.). W dniu 30.04.2015 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. skierowała do A. M. pismo o sprzedaży wierzytelności (okoliczność niesporna, sam fakt podpisania umowy o tej treści – art. 245 k.p.c. nie budził wątpliwości, a nadto pismo, k. 10, art. 245 k.p.c.).

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła A. M. (1) następujące faktury: w dniu 02.04.2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 50 zł z terminem płatności do dnia 17.04.2013 r. za usługę dostępu do Internetu w miesiącu kwietniu, fakturę VAT nr (...) na kwotę 50 zł z terminem płatności do dnia 16.05.2013 r. za usługę dostępu do Internetu w miesiącu maju, fakturę VAT nr (...) na kwotę 50 zł z terminem płatności do dnia 16.06.2013 r. za usługę dostępu do Internetu w miesiącu czerwcu, fakturę VAT nr (...) na kwotę 50 zł z terminem płatności do dnia 16.07.2013 r. za usługę dostępu do Internetu w miesiącu lipcu (k. 15-18 – art. 245 k.p.c.). W dniu 12.03.2015 r. w.w. Spółka wystawiła notę obciążeniową na kwotę 300 zł za zerwanie umowy abonenckiej nr (...) z 7-dniowym terminem płatności (nota obciążeniowa, k. 19, art. 245 k.p.c., sam fakt wystawienia faktur i noty o tej treści w granicach art. 245 k.p.c. nie budził wątpliwości).

Pismem z dnia 27.09.2013 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wezwała A. M. (1) do zapłaty kwoty 216,42 zł (wezwanie do zapłaty, k. 20, sam fakt sporządzenia wezwania nie budził wątpliwości w granicach art. 245 k.p.c.). Pismem z dnia 30.04.2015 r. (...) sp. z o.o. w W. wezwała A. M. (1) do zapłaty kwoty 553,87 zł. A. M. (1) na żadne z pism nie odpowiedziała i nie dokonała zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. ani an rzecz (...) sp. z o.o. (wezwanie do zapłaty, k. 22, sam fakt sporządzenia wezwania o tej treści w granicach art. 245 k.p.c. nie budził wątpliwości, art. 230 k.p.c.).

Ustalenia faktyczne poczyniono w granicach faktów istotnych dla rozstrzygnięcia – art. 227 k.p.c. i w granicach twierdzeń o faktach podniesionych w pozwie. Sama treść dokumentów prywatnych tj. fakt ich sporządzenia o danej treści nie budził wątpliwości w granicach art. 245 k.p.c. i 339 k.p.c. W ramach art. 339 k.p.c. budziły wątpliwości twierdzenia a de facto ocena, iż stroną umowy nr (...) z Pozwaną był Cedent tzn. (...) sp. z o.o. W pozwie tego twierdzenia dodatkowo niewyjaśniono, a stawało ono w oczywistej sprzeczności z danymi na umowie nr (...). Na tej umowie nie ma danych spółki (...), różnica dotyczy także oznaczeń w numerze NIP. Nie ma żadnych informacji w pozwie, jak i załączonych dokumentach z jakich okoliczności miałyby wynikać ewentualne – jeśli w ogóle – następstwo prawne pomiędzy C. Z. a (...) sp. z o.o. Tych twierdzeń o zdarzeniach które ewentualnie miały miejsce zabrakło w pozwie, aby legitymacja po stronie Powoda czy podstawa do wystawiania faktur przez (...) sp. z o.o. z umowy (...) - nie budziły wątpliwości. W sprawie przedstawiono jedynie twierdzenia o następstwie między Powodem a spółką (...) sp. z o.o. a tak spółka nie widnieje na umowie nr (...). Tej okoliczności Sąd nie mógł ustalić w granicach przedstawionych twierdzeń przez Powoda, a twierdzenie iż Cedent był stroną umowy nr (...) nie mogło być uznane za prawdziwe (art. 3 k.p.c.) skoro na umowie nr (...) dane Cedenta nie widnieją. W konsekwencji na podstawie art. 245 k.p.c., 230 k.p.c. i w granicach twierdzeń niebudzących wątpliwości – art. 339 k.p.c. Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny, jak wyżej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo w niniejszej sprawie zostało oparte na twierdzeniu o zobowiązaniu Pozwanej do spełnienia świadczenia pieniężnego z tytułu umowy o świadczenie usług dostępu do Internetu nr (...) Powodowi jako następcy prawnemu pierwotnego wierzyciela – (...) sp. z o.o. w W..

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby to się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2 stanowi, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W sprawie niniejszej Powód zawarł umowę przelewu wierzytelności z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na mocy tej umowy – przy powyższych ustaleniach – nie ma podstawy prawnej do przyjęcia, iż doszło do przelewu wierzytelności z umowy nr (...) (art. 750 k.c. o świadczenie usług) w stosunku do Pozwanej, na rzecz Powoda. Powód

bowiem zawarł umowę przelewu z podmiotem – Spółką, która nie była stroną umowy nr (...), co wynika wprost z treści tej umowy, której kserokopię złożył sam Powód. Umowę nr (...) Pozwana zawarła z C. Z. (k. 11-14). Ani z twierdzeń pozwu, ani z załączonej dokumentacji nie wynikają żadne zdarzenia, które dawałyby podstawę do przyjęcia, iż (...) sp. z o.o. jest następcą prawną C. Z. w ramach sukcesji uniwersalnej czy singularnej. W konsekwencji okoliczności przedstawione przez Powoda w pozwie nie dawały podstawy do oceny prawnej, że roszczenie Powoda względem Pozwanej jest zasadne, skoro nie ma podstaw do przyjęcia, iż Powód nabył wierzytelność z umowy nr (...) (art. 509 k.c.). Aby doszło do nabycia wierzytelności, zbywcy musi przysługiwać ta wierzytelność, a to nie wynika z twierdzeń i dowodów przedstawionych przez Powoda. Okoliczność, iż Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska także na rozprawie niestawiając się na nią, nie stanowi sama w sobie podstawy do wydania wyroku uwzględniającego powództwo. Twierdzenia pozwu nie mogą bowiem budzić wątpliwości i nadto te twierdzenia muszą wpisywać się w przepisy prawa dające podstawę do oceny prawnej zasadności roszczenia w płaszczyźnie podmiotowej i przedmiotowej. Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Jak wskazano wyżej twierdzenie Powoda, iż Cedent był stroną umowy nr (...) jest sprzeczne z zapisami tej umowy, gdzie spółka (...) nie pojawia się. Zatem Sąd Rejonowy nie mógł uznać za prawdziwe twierdzeń, iż po stronie Powoda istnieje roszczenie wobec Pozwanej. Nie zostały przedstawione twierdzenia i dowody na to wskazujące (art. 6 k.c.)

W konsekwencji w świetle niewykazania legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia z umowy nr (...) w ramach przedstawionych twierdzeń (art. 509 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 339 k.p.c. in fine) powództwo należało oddalić jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II Sąd Rejonowy oddalił wniosek Powoda o zasądzenie kosztów procesu. Zgodnie bowiem z art. 98 k.p.c. to strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W sprawie niniejszej Sąd powództwo oddalił, zatem stroną przegrywającą proces był właśnie Powód, któremu zwrot kosztów się nie należy.

ZARZĄDZENIE

(...)